

Creșterea Limbii Românești

- fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Poeme de Tudor Palladi(Chisinau)

NOI ALTA-N LUME NU AVEM

(Odă limbii române)

La mulți ani limba mea maternă
De frați păzită la hotar
De rădăcina ta eternă
De veacuri ruptă de barbari
La mulți ani limbă geto-dacă
Romanizată de Traian
Și „înfiată” de-o dădacă
Țaristă într-un timp tiran
La mulți ani limbă-mpărătească
Crescută-n inimi de țărani
Care-au știut să prețuiască
Dulceața ta și-al tău alean
La mulți ani limbă – duh divin
De sânge Dacic și Latin
Ce nu râvnește piept strein
Și nici – dădacă la vecini
Ferit-a sfântul că ne vede
Din apa ei cu toții bem
Romanul turc nu se mai crede
Și dreptul are la blestem
La mulți ani limbă scoasă-n lume
După atât’ amar și chin
Și botezată cu-al tău nume
Și-nveșmântată-n scris latin
La mulți ani limbă fără armă
Fără de fiere-n legământ
Și fără tonul de cazarmă
Ci cu iubire de ce-i sfânt
Limbă de frați și de surori
Pân’ ieri uitată de eden
Limbă de clopot și de dor
Noi alta-n lume nu avem!...

DOAMNE TRIMITE-NE-O „PREMOARTE”

(satiră)

Cuvântul e frunza, iar inima-i ramul.

Mahabharata

Vrei viitorul a-l cunoaște, te întoarce spre trecut.

M. Eminescu

Doamne dă-mi tot ce nu te-ncape
Durerea ta să-mi dai deplin
Voi duce-o peste munți și ape
Încoronat de-ai vieții spini
Doamne dă-mi tot ce-ți mai rămâne
Neîntrebat printre străini
Și la fărâma cea de pâine
Câte o lacrimă de crin
Că-i mult prea nu știu cum sărată
Îmbucătura-mi veac de veac
Și vorba-n sine supărată
Că nu o mai rostesc cu drag
Sau mă jupoaie ca pe-o oaie
La minte dacă nu am prins
Și-aștept ninsoare-n loc de ploaie
Și-n veci mă vreau numai învins
Doamne dacă mai ai ciocoi
Fă-ntr-o duminică de poți
Și-i mână-n țara mea că noi
Le-om fi în casa-ne iloți
Doamne-ndurerea de-i o școală
Mai treacă-meagră... Ce să-i faci?
Dar dacă-n sinea ei e-o boală
N-o mai pofti nici cu colaci
Afară din a noastră fire
(De mămăligă și de brânză
Lăsată-n veacuri moștenire
Mînții să prinză la osânză)
Atunci la ce atâta fală
Și prospăială de temut?
Cui trebuie această fală
De pierde-vară surdo-mut?
Or „Pielea rea și răpănoasă” –
S-o spunem fără înconjur –
Ah! „Ori o bate ori o lasă”
Totuna doar de scârbă mori
Văcari păstori și dorobanți
Și maice pe la mănăstiri
Fă-ne... tot greu toleranți
L-om face piatră-ntru zidiri
Dă-ne tot ce-a rămas pe lume
Mai rău și nu-ți mai cer nimic
Să ne putem lăsa de nume
Și să tăcem de noi chitic

Dă-ne invidia haină
Că nu ne-ajunge cât avem
„Scumpi la târâță la făină
Ieftini” suntem – cumplit blestem
Dar dă-ne dă-ne-ncă la rele
Și grozăvii neuzite
Ce-ar mai aduce după ele
Vremi și mai mult nenorocite
Căci altfel cum să fim sub soare
Cu lumea-n rând nu avem nasul
Și la ce bun tare și mare
Când mult mai bun este necazul?...
Iar dacă nici așa-ndestulă
Pedeapsă vezi că nu ne-ncape
Trimite-asupra noastră-o hulă
Nimic de ea să ne mai scape
Fă din coline și din dealuri
O vale-ntinsă de ciulini
Și noi desculți spre idealuri
Mândri călcând pe ei de chin
Fă-ne reptile și jivine
Cum nu s-au mai văzut nicicând
Și să se laude pe sine
Că-s fără sentiment și gând
Iar de nu-i chip pe toți deodată
Trimite-ne pe rând la Circe
În porci să ne preschimbe...
Tată Să nu ne mai punem de price...
Vom grohăi un timp în care
S-or dumeri acei din jur
Că n-au nevoie de fanfare
Pentru o turmă de sperjuri
Iar când ne vor vedea-n băltoacă
Îngrămădiți ca-ntr-un butoi
Să știi că din această cloacă
În lume nu răzbatem noi
Așa că ce mai tura-vura
Noi am ajuns unde-am ajuns
Ne stă în gât îmbucătura
Și vestea ca de popă tuns
Ni s-a fost dus în lumea-ntreagă
Setoși a-i linguși pe toți
Dacă robia ne-a fost dragă
Și lăudatu-i-am pe hoți
Doamne trimite-ne-o „premoarte”
Niciunul-ntreg să nu rămână
De n-a fost chip s-avem o soarte
Demnă de limba cea română...

NEMĂRGINIREA CLIPEI

.....
*Clipa mea – colină
Pentru țară-n veci
De ce n-ai hodină
Nici de neguri reci?...*

*Clipa mea de trecere
Fără pic de jale
N-ai un dor de zicere
Întru o altă Cale?...*

*Clipa mea „cea repede”
Ca un râu de munte
Oare-n spumă vede-te
Spicul din grăunte?...*

* * *

*Scuturat mi-i veacul
Clipei milenare
Cine este magul
Fără-asemănare ?...*

*Clipă după clipă
Mor să nu mai mor
Zbor fără aripă
Zbor să nu mai zbor*

*Și cu moartea-n gură
Și cu steaua-n ochi
Ard până la zgură
Pentru-al tău noroc :*

*(Râvnă și iubire
De nepotolit
Și nemărginire
Mit de dor de mit)*

* * *

*Nemărginirea clipei
Cuvântului matern
Mă dăruie risipei
Izvorului etern ...*

MI-I BAȘTINA O SEAMĂ DE CUVINTE

O samă de cuvinte

Ioan Neculce

Mi-i Baștina o seamă de Cuvinte
Doinite-n vremi de nuci și de păduri
De ploile-n mătăsuri surâzânde
De spicele-aurite de arsuri

Mi-i Baștina o seamă de Cuvinte
Cu visele-nflorite din pământ
Strămoșii mei și busuioc și mintă
Bujor vâzdoagă și pelin de-alint

Au pus în ele sânge și olmaz –
Tăcere,-ngăduință și suspine
În humă spulberați de-un vechi necaz
Ei moartea și-au schimbat pe rădăcine

Ca după ele apele să vină
Și graiul lor cântat mai nou să sune
Iar păsul să ne țină de grădină
De Baștina Cuvintelor străbune

Să creștem din pământul lor de bine
Și să lăsăm izvoarele-n amiezi
Din ieri spre azi din azi mereu spre mâine
Albastre să-i adune în livezi

Mi-i Baștina o seamă de Cuvinte
O Vatră-n care focul ei fierbinte
În noapte cheamă zmeii să-i descânte
Iar Făt-Frumos îi seceră din minte

Mi-i Baștina un dor cum n-a mai fost
De-a-mi lumina cărările-nainte
Dogoarea frunții crește dintr-un rost
Ca Vatra – dintr-o seamă de Cuvinte...

TALISMANUL URSITEI

Cuvintele m-au gârbovit cu anii
Că nu le mai pot duce-n văzușor
Șiluminat de vechilecazanii
PeDomnu-l rog de îndurarealor

Elemălasă-apoiuntimpîn care
Mă tot îndemnînsinea-mi pas cu pas
Să le salvez de grabnicautare
De la Crăciunșipână la Ispas*
Din loc în loc când m-or cinsti țărani
Cu-a lor voroavă-aleasă îndelung
Mi-oi aminti cum țin la jug plăvanii
Plugarilor ce-n verbe nu-mi ajung

Și iar cu dor mă voi grăbi odată
Când răsuna-va un cuvânt străvechi
Să mi-l notez să nu-l uit niciodată
Și tot așa -- perechi după perechi...

Cuvintele de-o viață sau de două
M-au arcuit ca pe un cal de plug
Și munci când nu mă-ncap în mine plouă
Iar când le uit mă simt că-s ars de-amurg...

Numai cu ELE m-am pornit în lume
Ursita mi le-a dat drept talisman
Și fără ELE n-ași avea nici Nume
Și n-ași mai ști de-al Dragostei liman...

*ÎnălțareaDomnului, sărbătoarecreștinăortodoxă care cade la 40 de zile dupăPaști.

EU POT ZIDI NEMĂRGINIRI

... Așaplăpând cum par...

Homer

Eu pot zidi dintr-un Cuvânt
De litere și legământ
De-nchipuiri și mănăstiri
Inimii din nemărginiri

Îmi pot imagina pe-un deal
Un zbor de foi autumnal
Și-o vale-n iarnă toată-n flori
În prag de revărsat de zori

Să nu uitați că în cuvinte
Am vrăji de vise legămintе
Și fel de fel de-nchipuiri
Și taine pentru noi zidiri

De-aceea când pornesc la scris
Eu sunt al Dragostei proscris
Și văzul mâinile în tremur
Simt ale bolților cutremur

Și-aștern pe albul nins de foaie
Gândul cel străbătut de ploaie
Și de al ritmului năduh
Setos de-al zicerii văzduh

Și precum datina străbună
Ne cere-o vorbă cât mai bună
Să ne-adresăm dar lui Homer
Și la destinul lui din cer

Ursitele ce l-au făcut
Să fie-n lumea lui avut
In Spirit și-n închipuire
Zidind din Verbe Nemurire

Și Moștenire-ntru vecie
Ce sorb din Opera lui vie
Urmașii veacurilor toate
Intru a Graiului cetate...